

Orologiu cu statui

Nichita Stănescu

Pietrele deschid un ochi de piatră,
oasele deschid un ochi de os.
Câte-un bot au câinii-n loc de ochi, și latră
din trei boturi, generos.
E un schimb de ochi mereu în aer.
Ochiul de pisică trece-n frunze.
Frunzele foșnesc cu dulce vaier
în orbitele pisicilor lehuze.
Eu rămân cu pleoapele deschise, aburite.
Ochiul meu sticlește-n turnul primăriei,
și, deodată, simt cum prin orbite
cu un prunc în brațe-apar statuile Mariei.